

Sygn. akt V GC 53/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Znak**

Protokolant: st.sekr.sądowy Edyta Kubicka

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015 roku w Częstochowie na rozprawie

sprawy z powództwa T. G.

przeciwko:

1. J. L. (1)

2. K. W. (1)

o zapłatę

- zasądza od pozwanego J. L. (1) na rzecz powoda T. G. kwotę **156.881,68 zł (sto pięćdziesiąt sześć tysięcy osiemset osiemdziesiąt jeden złotych, sześćdziesiąt osiem groszy)** wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości 13% od dnia 11 kwietnia 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w całości w stosunku do pozwanej K. W. (1) i w pozostałej części;
- zasądza od pozwanego J. L. (1) na rzecz powoda T. G. kwotę **11.462,00 zł (jedenaście tysięcy czterysta sześćdziesiąt dwa złote)** tytułem zwrotu kosztów procesu;
- zasądza od powoda T. G. na rzecz pozwanej K. W. (1) kwotę **7.023,40 zł (siedem tysięcy dwadzieścia trzy złote, czterdzieści groszy)** tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 53/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 września 2013 roku powód T. G. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych J. L. (1) i K. W. (1) kwoty 156.881,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności od dnia zapłaty oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż współpracował, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K.. W ramach tej współpracy wystawił dwie faktury VAT, za które spółka nie zapłaciła.

W związku z niezapłaconą fakturą VAT nr (...) w dniu 20.07.2011r. przed Sądem Rejonowym Katowice-Wschód w Katowicach wytoczone zostało powództwo. Na mocy ugody z dnia 1 grudnia 2011 roku zawartej w sprawie o sygn. akt: VII GC 903/11/5 (...) sp. z o.o. zobowiązała się ostatecznie do zapłaty na rzecz powoda kwoty 31.000,00 zł. Z powodu braku jakiegokolwiek płatności, po nadaniu klauzuli wykonalności tejże ugodzie, została wszczęta egzekucja

prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi B. G.. Wobec całkowitej bezskuteczności została ostatecznie umorzona postanowieniem w dniu 31 grudnia 2012 roku.

W związku z niezapłaconą fakturą VAT nr (...) w dniu 20.07.2011 r. wytoczone zostało powództwo przed Sądem Okręgowym w Katowicach. Wyrokiem zaocznym z dnia 15.02.2012 roku wydanym w sprawie XIII GC 380/1 I/M na rzecz powoda została zasądzona kwota 115.237,47 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 kwietnia 2011r. oraz kwota 9.389.00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powód wskazał, że wobec oczywistej bezskuteczności egzekucji w sprawie KM 110/12 sprawa do dnia dzisiejszego nie została skierowana do Komornika.

W toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego zajęcia rachunków bankowych spółki oraz wierzytelności z tytułu świadczonych usług nie skutkowały wyegzekwowaniem jakiegokolwiek kwoty. Nadto, w toku prowadzonego postępowanie egzekucyjnego ustalone zostało, iż spółka nie posiada jakiegokolwiek majątku, z którego mogłaby zostać przeprowadzona egzekucja.

Powód podkreślił, że zgodnie z dyspozycją art. 299 § 1 k.s.h., do zapłaty należnych mu kwot zobowiązani są solidarnie pozwani J. L. (1) oraz K. W. (1), którzy pozostawali członkami (...) sp. z o.o. w K., wtedy, gdy przedmiotowe wierzytelności powstały, stały się wymagalne i nie zostały zaspokojone. Pozwani pełnili funkcję członków zarządu (...) sp. z o.o., od momentu zawiązania spółki, przez cały czas istnienia przedmiotowego zobowiązania i sprawują tę funkcję do dnia dzisiejszego.

W dniu 4 września 2012r. powód skierował do pozwanych wezwanie do zapłaty, które pozostało bezskuteczne.

W odpowiedzi na pozew pozwany J. L. (1) wniósł o odrzucenie pozwu. Pozwany podniósł, iż był członkiem zarządu spółki (...) jedynie do 31 sierpnia 2012r. , kiedy to złożył rezygnację z pełnienia tej funkcji. W tym okresie tj. od 01.08.2011 do dnia 31.12.2011r. spółka miała poważne problemy finansowe. Powodem wystąpienia trudności finansowych w był spór z jednym z kontrahentów N. (...), Spółką (...) SA., w wyniku, którego nastąpiło odstąpienie od umowy. Ta sytuacja w przyczyniła się do powstania dalszych kłopotów Spółki przez, co pozostali kontrahenci N. (...) również odstąpili od umów. W wyniku zaistniałej sytuacji Spółka (...) całkowicie utraciła płynność finansową. Zarząd Spółki został zmuszony do zamknięcia działalności gospodarczej przez, co złożył wniosek do Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach Wydział X Gospodarczy o ogłoszenie upadłości likwidacyjnej. Wniosek ten został zwrócony do Spółki celem uzupełnienia wymogów formalnych oraz uiszczenia opłaty od wniosku. Pozwany wskazał, że wniosek ten nie został ponownie złożony z uwagi na całkowity brak środków finansowych umożliwiających dalsze prowadzenie postępowania upadłościowego Spółki.

Pozwana K. W. (1), w odpowiedzi na pozew, wniosła o oddalenie powództwa względem niej w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym ewentualnie kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana podkreśliła, że w okresie od dnia 17.02.2011 r. do dnia 16.03.2011r.pełniła funkcję członka zarządu (...) Spółka z o.o. w K.. W dniu 16.03.2011 r. pozwana złożyła osobiście i w obecności świadków na ręce Prezesa Zarządu J. L. (1) rezygnację z pełnienia funkcji członka zarządu i rezygnacja ta została przyjęta. Pozwana podniosła, że przyczyną złożenia rezygnacji było całkowite ograniczenie jej kompetencji jako członka zarządu, jedynie do reprezentowania i załatwiania mało istotnych bieżących spraw związanych z merytoryczną działalnością w/w Spółki. Pozwana pozbawiona była wpływu na podejmowanie jakichkolwiek decyzji, zablokowany miała dostęp rachunków bankowych spółki oraz do dokonywanych przepływów finansowych w/w Spółki, a podejmowane działania Spółki budziły u niej duże zastrzeżenia. Pozwana nie brała udziału w zawieraniu, realizacji i płatnościach umowy z powodem i nie miała wpływu na ich realizację. Ponadto, pozwana w chwili wymagalności roszczenia powoda nie była już członkiem organu spółki z o.o. i również nie mogła ponosić jakiegokolwiek odpowiedzialności za jej zobowiązania. Pozwany J. L. (1) samodzielnie zarządzał spółką z o.o., podejmował wszelkie decyzje, wyłącznie samodzielnie zarządzał rachunkami. Pozwana wskazała, że pozwana Spółka nie dochowała należytej staranności i nie zgłosiła jej rezygnacji we właściwym rejestrze sądowym. Wobec spółki w tym

zakresie toczyło się postępowanie przymuszające. W Sądzie Gospodarczym Wydz. VIII w K. pod sygnaturą KA. VIII Ns. Rej. KRS (...), toczy się procedura wykreślenia pozwanej z rejestru KRS.

W odpowiedzi na stanowiska pozwanych powód wskazał, iż zarzuty podniesione przez pozwanych są całkowicie bezzasadne. Powód podkreślił, że oboje pozwani ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki, albowiem w tym okresie pełnili funkcje członków zarządu, bez względu na to jakie obowiązki wykonywali. Pozwani, pomimo trudnej sytuacji finansowej spółki, nie złożyli skutecznie wniosku o ogłoszenie upadłości.

W kolejnych pismach strony podtrzymały swoją dotychczasową argumentację.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. G., w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, w dniu 21 lutego 2011r. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K. umowę nr (...) & M/T. przedmiotem, której było wykonanie prac budowlanych salonu handlowego H&M w obiekcie galerii handlowej (...) w Z..

Z tytułu wykonanych prac powód wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 11 marca 2011r. z terminem płatności do dnia 15 marca 2011r. na kwotę 265.575,25 zł oraz fakturę VAT nr (...) z dnia 6 kwietnia 2011r. z terminem płatności do dnia 15 kwietnia 2011r. opiewającej na kwotę 125.435,40 zł. Dłużnik częściowo uiszczył należność wynikającą z faktury VAT nr (...). Natomiast na poczet faktury VAT nr (...) dłużnik nie uiszczył żadnej kwoty.

Na mocy ugody z dnia 1 grudnia 2011 roku zawartej w sprawie o sygn. akt: VII GC 903/11/5 (...) sp. z o.o. w K., toczącej się w związku z niezapłaconą fakturą VAT nr (...), zobowiązała się ostatecznie do zapłaty na rzecz powoda kwoty 31.000 zł. Po nadaniu ugodzie klauzuli wykonalności, została wszczęta egzekucja prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi B. G.. Wobec całkowitej bezskuteczności została umorzona postanowieniem w dniu 31 grudnia 2012 roku.

W związku z niezapłaconą fakturą VAT nr (...) w dniu 20.07.2011r. wytoczone zostało powództwo przed Sądem Okręgowym w Katowicach. Wyrokiem zaocznym z dnia 15.02.2012 roku wydanym w sprawie XIII GC 380/1 l/M na rzecz powoda została zasądzona kwota 115.237,47 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 kwietnia 2011r. oraz kwota 9.389.00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Wobec tego roszczenia nie toczyło się postępowanie egzekucyjne.

W 2011 roku spółka (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K. miała kłopoty finansowe związane z wypowiedzeniem umowy przez jej kontrahenta (...) Spółkę Akcyjną w W.. Z wnioskiem o ogłoszenie upadłości członkowie zarządu powinni wystąpić od połowy czerwca 2011r. do lipca 2011r.

dowód: odpis z (...), k. 18, odpisy z KRS spółki (...), k. 19-22 oraz 26-32, kserokopię umowy łączącej powoda ze spółką, k. 33-36, kserokopię faktur, k. 37-38, pismo H&M, k. 39, kserokopia protokołu ugody z dnia 1 grudnia 2011r. k. 14,15, wyroku zaocznego, k. 12,13, postanowień Sądu Rejonowego, k. 11, 16, kserokopie dokumentów księgowych, k. 104-107, pisma z (...) SA, k. 108-110, sprawozdanie finansowe spółki, k. 112-120, opinia biegłego sądowego K. K. wraz z załącznikami, k. 446-470, zeznania biegłego na rozprawie w dniu 16 czerwca (...), k.527, protokół (...).04.51- 00.05.43, przesłuchanie powoda T. G., protokół rozprawy z dnia 16 czerwca 2015r., 00:30:15- 00.40.00. oraz pozwanej K. W. (1), 00:40:30-01:12:16, k.527-528 akt.

Pozwany J. L. (1) pełnił funkcję Prezesa zarządu w spółce (...) w K..

Pozwana K. W. (1) pełniła funkcję członka zarządu w w/w spółce w okresie od 17.02.2011r. do dnia 16.03.2011r. W dniu 19 września 2011r. pozwany J. L. (2) skierował do pozwanej K. W. (1) oświadczenie, w którym zrzekł się w stosunku do niej wszelkich roszczeń związanych z wykonywaniem przez nią funkcji członka zarządu. W tym samym dniu pozwana darowała umową darowizny 50 udziałów należących do niej w spółce (...). Pozwana wielokrotnie monitowała spółkę do złożenia wniosku o jej wykreślenie z KRS. Po przeprowadzeniu postępowania, w tym postępowania przymuszającego wobec dłużnika spółka (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K., Sąd

Rejonowy w Katowicach postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2014r. wykreślił pozwaną K. W. (1) z funkcji członka zarządu.

dowód: odpisy z KRS spółki (...), k. 19-22 oraz 26-32, kserokopia oświadczenia pozwanej, k. 130, kserokopia korespondencji, k. 131-133, kserokopia aktu notarialnego darowizny udziałów, k. 134-138, fotokopia postanowienie Sądu Rejonowego, k. 219-220, zeznania świadków: E. Z., protokół rozprawy z dnia 9 września 2014r., 00:10:00-00:21:00, k.196v akt, K. W. (2), protokół rozprawy z dnia 9 września 2014r., 00:26;20- 00:44:10, k.196v akt, L. W., protokół rozprawy z dnia 9 września 2014r., 00:48;14 – 01:06:18, k.196v akt przesłuchanie pozwanej K. W. (1), protokół rozprawy z dnia 16 czerwca 2015r, 00.41.52 – 01.09.36., k.528 akt.

W dniu 24 kwietnia 2012r. Sąd Rejonowy Katowice Wschód w Katowicach Wydział X Gospodarczy w sprawie o sygn. akt X GU 56/12/3 zwrócił wniosek w przedmiocie ogłoszenia upadłości spółki (...) Sp. z o.o. w K. wobec nie uzupełnienia jego braków w terminie.

dowód: odpis zarządzenie SR w Katowicach w przedmiocie ogłoszenia upadłości k. 121-122.

Powód w dniu 4 września 2012 roku wezwał pozwanych do zapłaty.

dowód: wezwanie do zapłaty k. 23-25

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w pierwszej kolejności na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, których autentyczności i wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała oraz pisemnej opinii biegłego z zakresu księgowości K. K. i z zeznań świadków i wyjaśnień powoda T. G. i pozwanej K. W. (1). Opinia biegłego sądowego ma walor obiektywny, gdyż została sporządzona w sposób prawidłowy i wyczerpujący a wiedza biegłego i posiadane wiadomości specjalne nie mogą być w sposób uzasadniony kwestionowane. Biegły sądowy opracował przedmiotową opinię po zapoznaniu się z całym materiałem dowodowym oraz po przeprowadzeniu szczegółowej analizy dokumentacji przedstawionej przez strony postępowania. Jednocześnie biegły w sposób wyczerpujący udzielił odpowiedzi na pytania dotyczące przedmiotu opinii oraz udzielił również wyczerpujących odpowiedzi i wyjaśnień w zakresie wątpliwości stron związanych z opracowaną opinią. Zeznaniami świadków oraz stron Sąd przyznał walor wiarygodności, albowiem korespondują one z materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Sąd Okręgowy wyznaczył termin rozprawy stwarzając pozwanemu J. L. (1) dodatkową możliwość procesową - dla obrony jego praw ale pozwany – nie skorzystał z tej możliwości. Wezwany prawidłowo na termin rozprawy pozwany nie stawiał się, pomimo pouczenia o skutkach niestawiennictwa (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 1998r., I PKN 505/98, OSNP 2000/3/110).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Podstawą prawną, na której powód oparł swoje żądanie, jest art. 299 k.s.h. statuujący odpowiedzialność członków zarządu za zobowiązania spółki. Powód wskazał bowiem, iż spółka, w której pozwani sprawują funkcję członków zarządu posiada zobowiązania wobec niego potwierdzone tytułami wykonawczymi. Właściwość Sądu została określona przez powoda na podstawie art. 27 k.p.c. w zw. z art. 43 k.p.c. według miejsca zamieszkania pozwanej K. W. (1), która zamieszkuje w okręgu Sądu Okręgowego w Częstochowie. Właściwość miejscowa Sądu w sprawach z tytułu odpowiedzialności wynikającej z art. 299 k.s.h. jest określona przez miejsce zamieszkania członków zarządu a nie siedziby spółki w odróżnieniu od powództw z art. 292 i 203 k.s.h.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, iż odpowiedzialność członków zarządu jest odpowiedzialnością ustawową i wynika bezpośrednio z przepisu art. 299 k.s.h.

Powołana odpowiedzialność z art. 299 k.s.h. dotyczy osób, które były członkami zarządu, gdy niezaspokojona przez spółkę wierzytelność stała się wymagalna, a jednocześnie były członkami zarządu w czasie właściwym do zgłoszenia spółki do upadłości. Należy podkreślić, iż odpowiedzialność członków zarządu ma charakter odpowiedzialności subsydiarnej, gdyż uzupełnia ona odpowiedzialność spółki w ten sposób, że gdy egzekucja przeciwko spółce

okaże się bezskuteczna to dopiero wówczas można sięgnąć do majątku członków zarządu. Posiłkowy charakter odpowiedzialności oznacza też, że nie można zaspokoić się z majątku członków zarządu, jeżeli nie wykorzystano drogi sięgnięcia do majątku spółki i egzekucja w rzeczywiście nie była bezskuteczna.

Powód wskazał, iż wszczęte przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi B. G. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone ze względu na bezskuteczność egzekucji.

Pod pojęciem bezskuteczności egzekucji należy rozumieć nie tylko sytuację, w której prawnie zorganizowane działania organów egzekucyjnych mające na celu zadośćuczynienie interesom wierzyciela (wierzycieli), które znalazły odzwierciedlenie w tytule egzekucyjnym - nie doprowadziły do spełnienia świadczenia przez dłużnika. Ustalenie przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. przesłanki bezskuteczności egzekucji może nastąpić na podstawie każdego dowodu z którego wynika, że spółka nie ma majątku pozwalającego na zaspokojenie wierzyciela pozywającego członków zarządu (vide: wyrok SN z 26 czerwca 2003r., V CKN 416/01, OSNC 2004, nr 7-8, poz. 129 wraz z glosą aprobowaną A. Karolaka, opubl. PPH 2004, nr 5, s.53 i n.). Przesłanką umożliwiającą skuteczne dochodzenie roszczenia odszkodowawczego od pozwanych było zatem w pierwszej kolejności wykazanie przez powódkę bezskuteczności egzekucji wobec przedmiotowej Spółki. W orzecznictwie i w literaturze przyjmuje się, że wierzyciel nie musi nawet wszczynać egzekucji przeciwko spółce, jednakże z przedstawionych przez niego okoliczności ma wynikać, że spółka nie ma majątku z którego wierzyciel mógłby uzyskać zaspokojenie. Nieskuteczność egzekucji wobec spółki wierzyciel może dowodzić w każdy sposób (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12.06.1991r., III CZP 46/91 opubl. OSNC 1992/3/38, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 24.01.2007r., I ACa 781/06, opubl. R. (...)). Egzekucja jest bezskuteczna, gdy odnosi się do jakiegokolwiek elementu majątku spółki a nie całej jego masy. Nie było więc potrzeby wykazywać w toku niniejszej sprawy, że wierzyciel wykorzystał wszystkie sposoby egzekucji (do wszystkich składników majątku) - gdyż wystarczyło wykazać tylko jeden sposób. W okolicznościach niniejszej sprawy dowodem na bezskuteczność egzekucji jest postanowienie z dnia 31 grudnia 2012r. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi B. G..

W tym miejscu, w świetle podnoszonych przez pozwaną K. W. (1) zarzutów, należało rozważyć czy pozwani pozostawali członkami zarządu, gdy niezaspokojona przez spółkę wierzytelność powstała. Sąd Okręgowy nie miał wątpliwości, że członkiem zarządu, pełniącym funkcję Prezesa zarządu pozostawał pozwany J. L. (1). Sam pozwany bowiem przyznał, że pozostawał członkiem zarządu do dnia 31 sierpnia 2012r., kiedy to złożył rezygnację. Pozwany nie przedstawił jednak żadnego dokumentu ani żadnych innych dowodów potwierdzających, że taką rezygnację w tej dacie złożył. Nie ma to jednak o tyle znaczenia, że w okresie kiedy powstało zobowiązanie (marzec, kwiecień 2011r) bezsprzecznie sprawował funkcję członka zarządu. Powód wystawił dwie faktury VAT o nr (...) z dnia 11 marca 2011r. z terminem płatności do dnia 15 marca 2011r. na kwotę 265.575,25 zł oraz fakturę VAT nr (...) z dnia 6 kwietnia 2011r. z terminem płatności do dnia 15 kwietnia 2011r. opiewającej na kwotę 125.435,40 zł. Wbrew stanowisku powoda jego roszczenie nie powstało w dacie podpisania przez strony umowy tj. w dniu 21 lutego 2011r., albowiem umowa stanowiła jedynie źródło jego zobowiązania. Zobowiązanie zaś powstało po wykonaniu przez powoda prac i wystawieniu faktur, a zatem w terminach 11 marca 2011r. i w terminie 6 kwietnia 2011r. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2008 roku, sygn. akt III CZP 143/07 odpowiedzialność związaną z bezskutecznością egzekucji określonego zobowiązania wobec spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ponoszą na podstawie art. 299 k.s.h. osoby będące członkami jej zarządu lub likwidatorami w czasie istnienia tego zobowiązania. Objęcie odpowiedzialnością danego członka zarządu lub likwidatora wszystkich zobowiązań spółki, których podstawa istnieje w czasie sprawowania przez niego funkcji, a więc także zobowiązań jeszcze wtedy niewymagalnych, jest uzasadnione tym, że ogłoszenie upadłości, o które członek zarządu lub likwidator powinien wystąpić w celu przeciwdziałania bezskuteczności egzekucji, spowodowałyby wymagalność także zobowiązań niemających dotychczas takiej cechy. Ponadto odpowiedzialność na zasadach określonych w art. 299 k.s.h. ponoszą osoby będące członkami zarządu w czasie istnienia zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna; wystarcza – co należy podkreślić - samo istnienie w tym czasie tego zobowiązania, jego zaś wymagalność nie jest wówczas konieczna.

W ocenie Sądu Okręgowego w tych terminach bezsprzecznie pozwany J. L. (1) pozostawał członkiem zarządu. Natomiast K. W. (1) pozostawała członkiem zarządu w chwili kiedy powstało zobowiązanie wynikające z faktury

VAT o nr (...) z dnia 11 marca 2011r. z terminem płatności do dnia 15 marca 2011r. Zobowiązanie to zostało objęte ugodą z dnia 1 grudnia 2011 roku, gdzie dłużna Spółka zobowiązała się ostatecznie do zapłaty na rzecz powoda kwoty 31.000 zł. W dacie powstania drugiego zobowiązania tj. w dniu 6 kwietnia 2011r. pozwana nie była już członkiem zarządu albowiem złożyła skutecznie rezygnację z zajmowanej funkcji w dniu 16 marca 2011r. Do uznania, że osoba przestała pełnić funkcję członka zarządu wystarczy złożenie przez nią skutecznie rezygnacji. Pozwana wykazała w trakcie postępowania, że złożyła w dniu 16 marca 2011r. rezygnację, która została przyjęta. Okoliczność dotycząca rezygnacji nie była również kwestionowana przez powoda.

Powód powoływał się jednak na to, że pozwana, pomimo rezygnacji, dalej figurowała w Krajowym Rejestrze Sądowym. Podkreślenia wymaga, iż według dominującego obecnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądu, wpis określonej osoby w charakterze członka zarządu nie rozstrzyga o ponoszeniu przez tę osobę odpowiedzialności na zasadach ustanowionych w art. 299 k.s.h. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 września 1999 r. II CKN 608/98 (OSNC 2000/4/67); z dnia 25 września 2003 r. V CK 198/02 (Wokanda 2004/6/7); z dnia 7 lipca 2005 r. V CK 198/02 (nie publ.); z dnia 28 kwietnia 2006 r., sygn. akt V CSK 39/06, nie publ.; z dnia 2 lutego 2007 r. sygn. akt IV CSK 370/06, nie publ. Przekonują zawarte w tych orzeczeniach argumenty odwołujące się do deklaratywnego charakteru wpisu członków zarządu do Krajowego Rejestru Sądowego a poprzednio do rejestru handlowego.

Domniemanie prawdziwości wpisu zostało wyrażone w art. 17 ust. 1 ustawy o KRS. Domniemywa się, że dane wpisane do rejestru są prawdziwe. Domniemaniem tym nie są objęte dane określone w dziale 4 rejestru (art. 41 ustawy o KRS). Wpisy tych danych nie podlegają obowiązkowi ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym (art. 42 ustawy o KRS). Artykuły 14 i 17 ust. 2 wyrażają z kolei zasadę dobrej wiary (zasada wiarygodności) polegającą na tym, że osoby działające w dobrej wierze mogą się powoływać na dane zamieszczone w rejestrze. Jeżeli zaś wpisano do rejestru dane niezgodnie ze zgłoszeniem podmiotu lub bez takiego zgłoszenia, podmiot nie może zasłaniać się wobec osoby trzeciej działającej w dobrej wierze zarzutem, że dane te nie są prawdziwe, jeżeli zaniedbał wystąpić niezwłocznie z wnioskiem o sprostowanie, uzupełnienie lub wykreślenie wpisu.

W ocenie Sądu Okręgowego pozwana wykazała również, że to dłużna spółka zaniedbała złożenie wniosku o jej wykreślenie z rejestru. Toczące się przed Sądem Rejonowym Katowice - Wschód w Katowicach Wydział VIII Gospodarczy KRS postępowanie ujawniało szereg zaniedbań ze strony władz spółki. Wobec spółki toczyły się również postępowania przymuszające.

Zatem pozwana K. W. (1) mogłaby ponosić odpowiedzialność jedynie za zobowiązanie w wysokości 31.000 zł, które powstało w czasie sprawowania przez nią funkcji członka zarządu.

Zgodnie z dyspozycją art. 299 § 2 k.s.h. członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności w trzech sytuacjach: jeżeli wykaże, że we właściwym czasie zgłosił wniosek o upadłość lub wszczęto postępowanie układowe, gdy nie doszło do zgłoszenia wniosku o upadłość oraz nie wszczęto postępowania układowego ale nastąpiło to nie z jego winy, wreszcie gdy nawet nie zgłoszono wniosku o upadłość lub nie wszczęto postępowania układowego a wierzyciel nie poniósł szkody.

Właściwy czas zgłoszenia wniosku o upadłość w postępowaniu upadłościowym i naprawczym jest ściśle określony i powiązany ze stanem niewypłacalności dłużnika, za który uważane jest niewykonywanie wymagalnych zobowiązań oraz - w przypadku dłużnika będącego osobą prawną - niezależnie od wykonywania przez dłużnika na bieżąco zobowiązań - gdy stan jego zobowiązania przekroczył wartość jego majątku (art. 21 § 1 w zw. z art. 10 i art. 11 p.u.n.). Wobec takiego unormowania z reguły zatem ustalenie czasu właściwego do zgłoszenia wniosku o upadłość - w przypadku sporu pomiędzy stronami - nie jest możliwe bez szczegółowej analizy dokumentacji księgowej spółki oraz opinii biegłego z zakresu księgowości (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 3 kwietnia 2015r., I ACa 886/14, LEX nr 1667515).

Biegły sądowy z zakresu (...) i finansów (...) wskazał, że właściwym czasem do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości był okres od połowy czerwca do połowy lipca 2011r.

Pozwany J. L. (1) podniósł, że wniosek o ogłoszenie upadłości została zgłoszony w dniu 15 marca 2012r. Został on jednak zwrócony. Nawet gdyby przyjąć, że pozwany J. L. (1) skutecznie złożył wniosek o ogłoszenie upadłości, nie uczynił by tego we właściwym czasie.

Natomiast odnośnie K. W. (1) to wskazać należało, że w czasie właściwym do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości nie pozostawała już członkiem zarządu i nie była do tego zobowiązana. W czasie kiedy pełniła funkcję nie było podstaw do złożenia tego wniosku.

W ocenie Sądu Okręgowego pozwany J. L. (1) nie wykazał istnienia przesłanek, które zwalniałyby go od odpowiedzialności przewidzianej w art. 299 k.s.h. a pozwana K. W. (1) wykazała, że nie ponosi odpowiedzialności za dochodzone pozwem roszczenie.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo w całości na mocy art. 299 k.s.h. w stosunku do pozwanego J. L. (1) a oddalił w stosunku do pozwanej K. W. (1).

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Na zasądzoną od pozwanego J. L. (1) na rzecz powoda kwotę składa się : opłata od pozwu w wysokości 7.845 zł oraz kwota 3617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Na zasądzoną od powoda na rzecz pozwanej K. W. (1) kwotę 7.023,40 zł, na którą składają się poniesione przez pozwaną kwoty wynagrodzenia biegłego -3083,94 zł, świadków - 322,46 zł, kwota 3617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Pełnomocnik pozwanej złożył zestawienie kosztów poniesionych przez pozwaną podpisane przez nią samą. Z tego zestawienia wynika, iż koszty poniesione to 20.352,20 zł tytułem zwrotu zaliczki na poczet świadków – 600,00 zł, zwrotu zaliczki na poczet powołania biegłego księgowego – 3.083,94 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 34,00 zł, faktura za usługi prawnej Kancelarii (...) w kwocie 4.059,00 zł oraz usługi prawne Kancelarii adw. A. B. w kwocie 12.300,00 zł, opłaty sądowe za odpisy dokumentów – 14,00 zł, oraz koszty dojazdu na rozprawę w wysokości 261,26 zł. Wobec tak złożonego wniosku Sąd rozliczył koszty faktycznie poniesione przez pozwaną, a więc koszty uiszczone na opinię biegłego i stawiennictwo świadków oraz koszty zastępstwa adwokackiego w kwocie 3.600,00 zł zgodnie z przepisami prawa. Sąd także zasądził kwotę 17,00 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, pozostałe koszty nie zasługują na uwzględnienie i w żaden sposób nie da się wyjaśnić łącznych kosztów za obsługę prawną na kwotę 16.359,00 zł w sytuacji, gdy koszty obsługi pełnomocnika nawet w sytuacji zasądzenia czterokrotnej stawki wyniosły by 14.400,00 zł, a nie kwotę żadaną przez pozwaną. Zdaniem Sądu brak było podstaw do zasądzenia czterokrotnej stawki, gdyż sprawa nie była aż tak skomplikowana, a ponadto nakład pracy pełnomocnika były relatywny do ustalonego przez Sąd wynagrodzenia. Koszty dojazdu pełnomocnika pozwanej na rozprawę nie zostały wykazane żadnym innym dowodem poza niepodpisany przez pełnomocnika zestawieniem.